

Det bliver altid en temmelig dyr Historie, naar Jærnbanebestyrelsen bygger, idet den som bekendt ikke bygger billigt. Det bliver betydeligt dyrere, end om Beboerne vare i Stand til at bygge selv. Jeg kan overhovedet ikke forstaa, efter at den højtærede Trafikminister i Jor anerkendte, at der var Grund og Trang til en Holdeplads, at man nu vil forlange foruden en Bolig til Billettøren eller den, der sælger Billetter, Pisjoir, Trinbrædt, optiske Signaler og den Slags Ting. Endelig skulle Beboerne betoeste Jord og Kørledning der paa Pladsen. Jeg antager, at det er mere, end der forlanges noget andet Sted, men hvis det muligvis ikke er mere, end der forlanges andre Steder, vil jeg gerne henstille til det højtærede eventuelle Finansudvalg at tage denne Sag op til Behandling med den højtærede Indenrigsminister for at faa noget virkelig bestemt og rimeligt overkommeligt for Beboerne slaaet fast her som andre Steder. Jeg skulde altsaa gerne henstille, at det eventuelle Finansudvalg vilde tage denne Sag op til Drøftelse med den højtærede Indenrigsminister og derved naa nogenlunde rimelige Betingelser for den Slags Holdepladser eller Billetsalgssteder. Men endnu kan jeg ikke, inden jeg slutter, umblade at henstille til den højtærede Indenrigsminister, at dette Billetsalgssted, som er blevet tilbudt fra Jærnbanebestyrelsens Side, maatte blive forandret til en Holdeplads. En Holdeplads vilde have uhyre stor Betydning for denne Egn. En stor Del af Egnens Beboere sende deres Mælk ind til Hjørring, og de vilde ved Hjælp af Holdepladsen være i Stand til at faa en meget billig Transport ind til Hjørring, fremfor naar de skulle køre med den. Desuden ligger der et meget stort Teglværk der i Nærheden. Det er bygget efter gammel Model og kan derfor vanskelig konkurrere med ny Teglværker, der ere byggede umiddelbart op til Hjørring efter nyere Monstre. Kunde Teglværket føre sin Produktion ind paa en Holdeplads der, vilde det have stor Betydning for det og selvfølgelig ogsaa give Jærnbanen ikke saa liden Indtægt. Dermed skal jeg slutte.

S. Jørgensen: Paa det foreliggende Finanslovsforslag findes der ligesom paa Finansloven for de forrige Aar en Bevilling

paa 4,000 Kr. opført til Forsøg med Sælhundefangst. Da denne Bevilling i sin Tid, jeg tror i Rigsdagssamlingen 1886—87, indfattes paa Finansloven, vakte det almindelig Glæde og Tilfredshed blandt Fiskerbefolkningen, idet Sælhundene anrette stor Skade paa Fiskefangsten. Naar Fiskerne sætte deres Garn ud, trækker det ofte, at Sælhundene om Natten hjemføge Garnlængderne og øde Fiskene, som ere indfangede i Garnene, saa at kun Hovedet af dem blive tilbage i Garnets Mafter. Man kan derfor let forstaa, at Fiskerne af al Evne bestræbe sig for at ødelægge saa mange af disse skadelige Dyr som vel muligt, og de opmuntres jo yderligere hertil ved den Præmie af 3 Kr. for hver dræbt Sælhund, som de gennem Dansk Fiskeriforening erholde af det Beløb, som her paa Finansloven bevilges i dette Dje-med. Sælhundene ere imidlertid ikke lette at komme til Rws, og særlig er det vanskelig paa det dybe Vand. Vettere ster det paa de Steder, hvor Landet skyder sig ud i Havet og danner Rev. Der samles Sælhundene, der har de deres Yngleplads, og der have Ungerne deres Lumleplads. Nu findes der ved Hæjsløen et saadant Rev, Nordvest-Revet kaldet, og alle Skattegatsfiskerne vide, at naar man vil fange eller skyde Sælhund, bør man søge ud til dette Rev. Det tør ogsaa uden Overdrivelse siges, at der paa dette Sted af Fiskerne i de senere Aar er nedlagt flere Hundrede Sælhundee aarlig, og Fiskerne have derved haft en ret god Wi-indtægt. Men naar nu Fiskerne gaa ud paa dette Sted for at ødelægge Sælhundee, blive de bortviste derfra af Fyrmeisteren paa Hæjsløen, der bethyder dem, at Jagtretten paa dette Rev er af Staten bortforpagtet til en enkelt Mand. Nu tør det nok menes, at hvor dygtig denne Mand end er, kan han dog ikke være i Stand til at skyde eller ødelægge saa mange, som flere Hundrede Mand ere i Stand til. Det foregaar nemlig paa forskellig Maade, idet man dels skyder, dels nedknipler, dels fanger Sælhundene. Det at Staten altsaa bortforpagter Jagtretten paa dette Sted, hvor Sælhundene særlig opholde sig, kan derfor let i sine Virkninger blive en Fredning af Sælhundene i Stedet for det, som man tilsigter ogsaa ved Bevillingen her paa Finansloven, nemlig en Ødelæggelse af dem. Jeg vil altsaa tillade mig